

عنوان مقاله:

مقایسه آماری –همدیدی بارش ایران در خشکسالی و تر سالی (۲۰۲۱–۱۹۹۱)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات جغرافيايي مناطق خشك, دوره 15, شماره 56 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مریم آریا صدر – گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

داریوش رحیمی - گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: نوسان شدید بارش از محدودیت های محیطی ایران است. هرچند میانگین بارش سالانه ایران را حدود یک سوم بارش سیاره زمین می دانند؛ اما توزیع فضایی و زمانی همین مقدار نیز بیانگر توزیع ناتراز بارش در پهنه جغرافیایی ایران است. خشکسالی و سیلاب دو مشخصه اصلی نظام بارشی ایران هستند. نظام بارشی ایران ناهمگن و نامتوازن است. دو سال ۲۰۲۱ و ۲۰۲۱ به عنوان نمونه برای مقایسه شرایط همدید انتخاب شدند. بارش های سیل آسا سال آبی ۲۰۱۹ و خشکسالی نسبتا شدید سال ۲۰۲۱ ناترازی بارش را نشان می دهد. روش و داده: برای تحلیل این مسئله داده های روزانه بارش ۲۶۰ ایستگاه هواشناسی ۱۳۰۱ ۱۹۹۱ و شاخص های همدید فصول زمستان ۲۰۱۹ و حرف ۲۰۲۱ عرض ۲۰۱۰ عرض ۲۰۱۱ و طول ۲۰۱۰ و شاخص های همدید فصول زمستان ۲۰۱۹ و حرف ۲۰۲۱ و تحلیل ۱۳۹۵ و شاخص های همدید فصول زمستان ۲۰۱۹ و حرف ۱۳۰۱ عرض ۲۰۱۱ و طول ۲۰۱۰ و خشکسالی متوالی ۲۰۳۲ شان داد احتمال رخداد خشکسالی ۲۴%، ترسالی ۳۶۵% و نرمال ۲۰۲۵% است. تحلیل ۸۵۷۵ خشکسالی ۲۴%، ترسالی ۳۶۵% و نرمال ۲۰۱۵ و شاخص های مقلیمی سال های تر و خشک وجود دارد. شرایط همدید نشان داد در سال ۲۰۱۹) دارای فشار بیشتر (۲۰۱۹ (۲۰۱۹) و در سال ۲۰۲۱ به عنوان نماینده سال خشک، ۱۰۳۳ میلی بار و کمتر بوده است. در سال مرطوب فراوانی عبور سیکلون ها و اختلاف دما در تراز دست (۲۰۱۹) دارای فشار بیشتر است. این شرایط در ۲۰۲۱ (خشکسالی) میزان فشار در سیبری، اختلاف دمای تراز ۵۰۰ و ۲۰۰۱ کمتر و امکا بالاتر است (هوای پایدار).نتیجه گیری: یافته ها نشان داد که نوسان پذیری بارش ایران از سالی به سال دیگر زیاد و رخداد سال های کم بارش از پر بارش بیشتر است. و کاهش میزان خطرپذیری محیط جغرافیایی کشور اهمیت بالای دارد.

كلمات كليدى:

نوسان, خشکسالی, ترسالی, بارش, روند, ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/2038976

